

Ở nước trỉ mà chỉ ăn lợc, ở nước loạn mà cũng chỉ ăn lợc, là một sự xấu hổ.
(Khổng-Tử)

BA CON CHIM BIẾT NÓI

— Các chú cãi nhau làm gì ? học Tàu học Tây, không học cái khôn cái hay của họ mà chỉ học cái tiếng như chú Nhỏ, chú Kéc nỉ, không biết đã đàn ; còn chú Sửu vẫn có chút lòng nham 6, hơn hai chú kia, song không làm cái gì c.1 lấy tiếng mẹ đẻ mà khoe tại cùng hòa ra vô dụng. Ba chú đều không xong cái gì không có cái cẩu : 狗不能言, 不 能 言 狗 言 狗 言.

Tôi vì anh em ấy thác, ra cứu
trương nhà em và tờ báo Tiếng-dân ở
ở Trung-kỳ đã gần hai năm, sắp
đặt theo vòng luật phép mà hành
động: một cách minh bạch. Anh em
xa gần có lòng chịu cổ, hoặc giúp
về đường vật c. ăn, hoặc giúp về
đường tinh t. ăn (như in áo sách,
giấy mà no kín cùng tin tức và b. v.
v. v.), tuy có g. việc: mới mở
mang, tờ báo còn chật hẹp, chưa
làm sao mà thỏa lòng cho hết
được, song đối với tôi làm lòng
sôi sắn cho đồng bào tôi rất lấy
lâm luca - nghìn và cảm bội, tuy
nhiên không có chút gì là g. để cá
Gần mấy tháng nay thỉnh thoảng
tôi tiếp được một vài câu thư viết
ông ra câu, nói không thành
chuyện, lại pha những giọng l. m.
như: Việc ngài làm tôi cũng có r. r.,
xin ngài tin cho tôi, tôi sẽ giúp...
Tôi sẽ định đi nơi này nơi n. n.
tôi cho ngài hay... Chúng tôi c.
sớm một lần, khi nào ngài dùng thì
cho chúng tôi biết v. v. Suy cái làm lý
của ông người gọi thư đó, một là
muốn gi. tiếng làm việc bị mất mà
phản ng. với lý liên, tự xưng rằng
đồng đảng với kẻ n. người kia, hai là
có ý bất mãn về việc riêng hoặc
muốn d. báo, muốn lợi dụng mà
không được, nên đổi chuyện bày đều
để làm cách d. n. người, ba là nhân
n. p. hồi kín dây đưa này, đã hình
ma quí, về dạng mây mù, đã cho
loạn lại mắt nhà có quyền lực mà
kiếm chuyện d. công. Thử tư như
vậy, rõ là một d. tên xo. là nào
ngắm cái ph. người, đó hơi kiếm
miếng, ăn xin nỗi trạng mới cần
cho mấy người gọi thư đó biết:

B. nhân văn bắt tôi song không
khí nào làm vì sự những đ. am
muội vô nghĩa lại đó đâu.

Ái là người gọi t. về cho tôi nhân
mà thờ giọng như trên thì biết lý.

Huỳnh-thúc-Không

Trong số báo 181 ra ngày 22 Mai,
mục TIÊU - TUYẾT;
Chương thứ ba: « Những giây
phút trong kiếp sống — mà sắp lộn
chương thứ hai: « Một người nữ
lặn » (tiếp theo). Nay cải chính.

CREDIT FONCIER DE L'INDOCHINE

(ĐÔNG-PHÁP-ĐỊA-ỐC-NGÂN-HÀNG)

Cho vay

Cầm nhà đất
Cầm đồn điền
Lâm nhà
Tàu nhà tàu đồn điền

Tiền góp từng tháng sát gốc sát lãi, như góp bộ giá từng năm, từ MỘT đến NĂM năm

1. Mi rớt nhẹ - Cách giá dễ dàng.

2. Tiền nộp có nhận về các kiểu nhà giá rất rẻ

XIN HỒI THẺ LỆ TÀI:

HANOI - Hội Sở Dân Hội 89 phố Francis Garnier

TOURANE - Maître PHAN-CAO-ĐOÀN,

Lực-Sự Quận-Lý Văn Khê tại Tòa An

Chúng tôi nay đã làm đơn gửi lên
kêu ở quan Thống-Sứ. Mong ngài sẽ
lấy lẽ công bằng mà xét xử cho.

Dân An Lai

L.T.S. Nhà nước cho thuê nhà nước
có trả tiền cho người thuê. Có nơi nào
thiết hại đến tài sản của dân, thì người
phải làm ngang? ư này thường xảy ra
luôn luôn. Quan trên nên để lòng xét đến
thì dân mới khỏi lụy vậy.

NAM-KỲ

SAIGON

380 học sinh trường Sư
phạm bài khóa

Sớm ngày 17 Mai, khi 5 giờ 45,
376 học sinh trường Sư phạm đều
bỏ trường, đi ra rất êm đềm
không chút gì náo động, mà cũng
không ai ngăn trở. Việc bãi khóa
này xảy ra vì cơ sở này:

Nguyên học sinh trường này có làm
một lá đơn nhờ ông Đỗ Trường
chuyển giao cho phủ Toàn quyền.
Thường thường lúc mãn học năm
ở trường đó, ai đâu thì được bỏ
làm giáo học thiết thụ, còn ai
không đâu thì bỏ làm trợ giáo hạng
8. Đơn của học sinh xin cho những
người không đâu được bỏ làm
trợ giáo hạng 7.

Đơn ấy ông Đỗ Trường cũng
chuyển giao cho phủ Toàn quyền
song chờ mãi mà không thấy phủ
Toàn quyền trả lời, nên anh em
học sinh cốt bỏ trường để cho phủ
Toàn quyền trả lời gấp.

(Lược dịch báo Impartial 17 Mai)

CAO-MAN

MIMOT

Một người tây bị đánh gần chết
Ngày thứ năm (9 Mai) tại số cao su
Mimot, P. Pollen làm việc đặc biệt
có la rầy cái Quan làm surveillance
ở đó. Cái Quan (người Bắc-kỳ)
trả lời rằng không có can thiệp gì
với ông Pollen; chỉ biết vâng theo lời
ông chủ mình mà thôi.

Ông Pollen bỏ đi; một lát lại đất
ông chủ là ông Nicole lại đó.

Hai người tây vừa đến thì có độ
chưng bốn mươi cu-li xông tới
đánh. May phước cho ông chủ, vì
chạy trốn được, còn ông Pollen thì
mؤمن nhảy lên chiếc xe hơi gần đó
để tìm thoát, nhưng không kịp, nên
đã bị bốn cu-li đánh cho nhừ tử.
Ông có tuổi sung lực ra, mà không
dùng được, vì bị một nhát dao nơi
tay nên phải thả khẩu súng.

Khi thoát được, ông vội chạy, lại
phải sụp vào một cái hố, bất tỉnh
nhân sự.

Sau lại lết mãi đến đường, thì
năm li-bi trong một vũng máu. May
có gặp người nên ông được chở vào
nhà thương Tây-ninh, xét ra thì

PHỤ-NỮ ĐIỂN-ĐÀN

TỨ-ĐỨC

Theo cái đạo đức cũ của xã-hội
Á-đông ta thì cái nhân cách của
người đàn bà gồm trong hai chữ
« tứ-đức ». Tứ-đức là gì? là công,
dung, ngôn, hạnh.

Thuyết tứ-đức xuất hiện đầu tiên
trong thiên nữ-tắc sách Lễ-ký. Đời
Hậu-hán, bà Ban-chiêu giải-thích
thêm ra. Theo cách giải thích
thông thường thì « tứ-đức » là như
thế này:

« Công », là người đàn-bà phải
biết quét dọn may vá, phải biết
nấu cơm muối cá, phải biết làm bánh
thêu hoa, cũng là dệt cửi chân tay,
thế là đầy đủ cái chức-nghề của
mình trong gia đình. Nói rằng nữ
công là chỉ những công việc trong
gia đình, chứ công việc về quốc
gia xã hội toàn là chuyện nghiệp
của đàn ông. Họ cho rằng cái trách
nhiệm đàn bà là phải lo việc trong
còn đàn ông thì mới được mở tay
việc ngoài (nam trị ngoại, nữ trị
nội), nhưng thực ra thì cái nữ công
như giải thích ở trên chỉ là cái công
nghiệp của hạng người nô lệ và kiểu
nhược. Suốt cả đời chỉ biết những
cái công việc hẹp hòi như vậy, thì
tài năng vì đâu mà phát triển được?
Trí thức vì đâu mà mở mang được?
Đàn bà đã truy lạc lại vì cái « công
nghiệp » ấy nó làm cho kiểu như
mất thính, càng kiểu như còng còng
nào thì cái địa vị nó lại càng bền
chặt chừng ấy.

« Dung », là dáng điệu phải cho
yêu kiều, dung mạo phải cho đoan
chính. Từ khi đàn bà vì kinh tế
truy lạc mà sa vào cái địa vị lệ
và khuất tùng đối với đàn ông thì
đàn ông cho đàn bà chẳng khác gì
một thú của riêng mình; lại bởi
cái bản năng ưa đẹp của người ta
nên đàn ông lại cho đàn bà như
một thú đồ chơi để vui lòng đẹp
mắt. Đàn bà vì phải lệ thuộc đàn
ông mà sống cho nên phải hết sức tu
sức và làm cho có cái dáng điệu dịu
dàng đẹp đẽ, để đàn ông vừa lòng,
thành ra trong sinh hoạt của người
đàn bà, sự trang điểm tu sức choán
hết một phần thời gian lớn. Cái
dáng điệu dung mạo đã phải cho
điều đáng đẹp đẽ mà lại phải cho là

trên mình ông Pollen cũng được 40
vết thương.

Qua ngày thứ sáu thì người ta đã
đưa về nhà thương Angier ở Saigon.

Theo lời khai của ông Pollen
người ta đã bắt người surveillance
kia và 39 người cu-li rồi.

(Theo báo Impartial 13 Mai)

chính đoan trang nữa. Trước mặt
người khác dù có đều buồn cũng
không được lộ ra vẻ buồn, có đôi
vui cũng không được lộ ra vẻ vui,
có việc buồn cười mà không dám
cười, có việc phải khóc mà không
dám khóc, bao nhiêu tình từ là
phải giữ kín chôn sâu trong tâm lý,
chứ không được để lộ ra sắc mặt
và hành động cử chỉ. Đàn bà sợ dĩ
phát theo cái gia đình kỷ luật qua
là vì đàn ông kỷ luật mà để phòng
cho đàn bà của mình không có thể
hiệu lực tình từ cùng đàn ông khác
được. Cừ xem thế thì cái ý nghĩa
chữ « dung » là cốt làm sao cho đàn
bà cả đời chỉ chăm tó điểm trau
dồi cho tốt, và phải để ép nhất trí
tu tưởng cảm tình không cho có
chỗ nào mà phát triển ra được.

« Ngôn », là phải nói năng cho ôn-
hòa, mở miệng ra thì thưa bẩm, lấy
đáp; ai có hỏi đến mới đáp, chứ
không được tự ý phát ngôn. Nói
năng bần bệch thì chỉ những chuyện
quan hệ về chức nghiệp của đàn bà
trong gia đình, chứ nói đến chuyện
quốc gia xã-hội thì thiên hạ đã với
gia ngay cho cái tiếng « phóng-tung »,
« bất-đức », « Nội ngôn bất xuất ư-
khôn », người đàn bà không được
cho lời nói ra khỏi buồng, nghĩa là
không được nói chuyện với người
ngoài; không được bàn đến việc
ngoài. Người đàn bà đã đứng cái
địa-vị lệ-hạ và khuất phục thì cái
ngôn ngữ của họ bị bỏ buộc hạn chế
như vậy, ta cũng chẳng lạ gì.

« Hạnh » là phải ôn nhu đón hậu,
tình nết phải ôn hòa (ai ép ưỡng,
ai chửi mắng, ai đánh đập, cũng
phải làm thinh, hoặc đối phó một
cách rất ôn hòa), thái độ phải nhu-
thoan (đối với đàn ông phải nhất
thiết phục tùng, phu xướng phụ tùy
biệt, nhưng sự lịch mà biến thiên,
cử chỉ phải cho đôn đốc (phải nghiêm
trang, không nên thờ ơ cầu thả);
đối đãi với người khác phải phục
hầu nhân từ (không được ghen ghét
ác nghiệt, tàn bạo). Những nết kể
trên cũng có những nết tốt, không
những chỉ người đàn bà phải có mà
người đàn ông cũng phải có. Nhưng
dù tốt cũng là những nết tiêu cực,
nghĩa là chỉ chuyên về mặt hạn chế,
chứ không cốt về mặt phát triển và
kiến thiết.

Nói tóm lại, cái thuyết tứ đức là
cái khoa luật đạo đức của đàn bà
cốt làm cho đàn bà bị lệ thuộc và
trong cái địa vị lệ, phục tùng và
bị động.

(Còn nữa)
Xuân-Lan

TƯ TƯỞNG MỚI

VĂN-HÓA-LUẬN

(NGUYỄN VĂN CỦA SCOTT NEARING)

(Tiếp theo)

VI. - Văn minh mới sau này.
I. - Thời-kỳ biến đổi đến cuối
Sự tranh đấu để sinh hoạt của
người ta đã trải qua nhiều cuộc
biến động rất lớn. Sự du mục của
thời đại nguyên thủy, sự chế tác
của thời đại đá, man, đều bị công
nghiệp, thương nghiệp, tài chính
nghiệp của thời đại văn minh nổi lên
mà thế cho. Trong các giai-đoạn
văn hóa, loài người ta đã theo
đường ấy mà tiến lên. Cái cơ sở là
chức của sự sinh hoạt kinh tế cứ
càng ngày càng mở rộng ra, đến
lúc cuối cùng thì bao khắp toàn

cầu. Cái chế độ cho vay lại thay cho
cơ khí mà làm cái then khóa cho
một thứ thế lực mới. Cái lợi ích
kinh tế của một nước lại vượt ra
ngoài cái giới-hạn chính trị để đi
tìm nơi mà lấy nguyên liệu, mở thị
trường và đầu tư bản. Chế độ nó
lệ và chế độ nông nô đã biến thành
chế độ làm công, chế độ làm công
đã gây nên cuộc lao động vận động,
quốc lao động vận động lại có
những đoàn thể hợp tác về sinh sản
và tiêu-phí, cũng cuộc vô sản cách
mạnh nổi theo.

Khi mà cuộc đại cách mạng phát
sinh, chính là cái giai đoạn tối cao
của thời đại văn minh. Trước thời
đại văn minh, còn nhiều sự phát
triển của kinh tế và chính trị, khiến
cuộc thương nghiệp cách mạng và
công nghiệp cách mạng không thể
không xuất hiện được. Cuộc đại
cách mạng bên bi cái kết quả của
những thế lực xã hội trong các thời
đại cùng nhau kích động, mà sinh
ra. Nhưng thế lực xã hội biến hiện
ra đại cách mạng, khi đại cách mạng
đã phát sinh thì những thế lực ấy
nên có tác dụng, so với trước lại
mạnh hơn nhiều.

Từ kỳ văn-minh đã phát triển
đến tối cao, chính là lúc ngày nay.
Chính lúc này, những kẻ đặc quyền
trong thế giới cũ hết sức phong-chí
không cho cái trào lưu mới nổi lên.
Còn những người thuộc về thế giới
mới thì lại ra sức công kích cái
thành lũy của xã-hội cũ.

Sự biến thiên của văn hóa trong
thời đại văn minh liên tiếp lại rất
mau. Mỗi một thời kỳ trong sự tiến
triển của văn hóa, đều có bấy nhiêu
sự tích để thêm cho cái sức vận-
động lớn lên, thẳng đến thế kỷ 20
thì sự tiến hóa lại mau chóng đặc
biệt, những sự tích mà biến thiên,
gần mấy năm đây thực là thần tốc
không cái gì sánh kịp.

Giai đoạn tư bản chủ nghĩa trong
thời đại văn minh, so với các giai
đoạn trước, thì biến thiên lại trọng
đại hơn lắm. Mà nhờ những cái
biến thiên trọng đại ấy mà xác cho
cuộc biến động của xã hội mau tiến
thành.

Sự biến động mà gây ra cuộc đại
cách mạng có thể so sánh với một
dòng sông, « cái dòng sông ấy càng
ngày nước càng cao, đến lúc
vừa tới mấp bờ, bỗng nhiên tràn ra,
bờ sông bị phá hủy, dòng ruộng bị
ngập lụt. Sự sinh hoạt của thế giới
văn minh đã hăm ở trong phạm vi
quốc gia chủ nghĩa, tư bản chủ
nghĩa, công liên chế độ v.v. v.

Từ 1905 về sau, hốt nhiên những
phạm vi bị xung phá một cách
mãnh liệt, tràn ngập thế giới, thành
ra cái làn sóng cách mạng lớn lao
kể tục không dứt.

Tại thời đại văn minh người ta
lần này lần nọ, nhằm vào cuộc thế
giới hợp nhất mà tiến hành. Nhưng
mỗi lần làm thì mỗi lần thất bại.

Ai cũng công nhận:

Thuốc của

VĨNH - HƯNG - TƯỜNG

VINH - HATINH - HUÉ - TOURANE

Vừa khó!

Vừa tốt!

Lại giá phải chăng

Ai người chưa biết xin hỏi đến đó mà mua sẽ được như ý.

Hiệu ứng của ai?

Ấy của người VIỆT-NAM!!!

THẺ-KỶ THONET

Văn-minh vật-chất giúp sức cho văn-minh tinh-thần

Nếu muốn trong nhà được LỊCH-SỰ một cách PHONG-
NHÃ theo lối KIM-THỜI, thì phải có một bộ SALON bằng
THONET theo kiểu ghế « Ngự » chất chắn đẹp đẽ, không
phải làm theo kiểu ghế THẢO rồi LẬP như ghế Bắc chớ vào.

Một bộ gồm có: 1 cái bàn, 4 ghế ngự, một ghế dài (canapé).

Nếu dùng thêm một chân đèn (salcette), 1 ghế nằm đọc
sách (không theo kiểu xích-du) 6 ghế con để phòng ăn,
toàn bằng Thonet cả, trên treo một lồng đèn bằng Thonet
lồng kính vẽ đủ màu vừa được sáng và mát mắt thật là
PHONG-NHA đến bực!

Ai không tin, xin mời đến xưởng thợ hiệu QUANG-
VINH-HƯNG tại ĐÀ-NẴNG (Tourane) ngà tư cây thông.
Đồ lối giá rẻ ai ưng kiểu gì hiệu ấy làm cũng được cả.

Cái nỗ lực sau cùng là thấy nơi để
quốc La mã. Trước đế quốc La mã
thì ở các nước Ai cập, Ba-by-lon
(Babylone) Ai-ky-ri (Assyrie) Ấn-độ,
Trung-hoa, và các quốc gia khác đã có
kia đã từng có bằng đồ trị toàn cầu,
nhưng có ba cái trở ngại lớn: một là
thời gian không kịp, hai là địa vực
rộng quá, ba là những dân tộc đã
man tự miễn cao nguyên Á-châu mà
ra rồi là đồng.

Nhưng đến đầu thế kỷ 20 thì nơi
cái trở ngại về thời gian và địa vực,
đã bị người ta giảm bớt nhiều, mà
sự công nghiệp hóa của thế giới đã
đạt đến cái bước mà dân tộc già
man không thể làm nguy hại cho
cái tổ chức của xã hội mới được.
Ấn-độ và Trung-hoa là hai nơi
nguồn lợi rất lớn của loài người, nay
đã biến thành những xã hội công-
nghiệp. Nhân khẩu hai nước chiếm

Chú ý! Chú ý!

Ai là chủ tiệm bán thuốc bắc
« CHÍN và SỐNG » nên tìm đến tiệm
QUÂN-THẮNG ở đường CANTON
NAIS N° 78-89 FAIFO là một nhà
buôn bán thuốc bắc, tạp hóa, cước
cầu, trừ danh từ xưa chỉ nay trải
đã 30 năm dư trên đường kinh-tế,
ai ai đều nghe tiếng; Bán sỉ bán lẻ
là cả phải chăng, ai ở xa muốn
hỏi giá cả gì, sẵn lòng trả lời
ngay:

Xin kính mời quý khách chiếu cố.

Chủ nhân kính cáo

QUÂN-THẮNG

MỚI MỜ !!! MỚI MỜ !!!

Tại Tourane có hiệu sơn
mới mở bán:

Sơn tây, giầu, vernis, thuốc
quét nước với mùi và các đồ phụ
tùng về hàng sơn.

Bán buôn và bán lẻ, giá rất hạ!!

Chủ nhân

NGUYỄN-MẠCH

Đường Đỗ Hữu Vi - TOURANE

NGHỀNH NGHỀNH NHƯ LÀ CÂY TRÀM

Trong rừng thảo mộc nhiều, loài thực
vật chiếm một phần lớn

Trong các loài thực vật dùng làm thuốc
có một loài cây, chữ tây gọi là Melaleuca,
Loài này có nhiều thứ, khác nhau đôi chút.
Ở nước Nam ta, cũng có một thứ
Melaleuca là cây tràm. Cây thường gọi
là cây sanh diệp hay sớ diệp; nhưng
chính tên nó là cây khuyển diệp vì lá
trăm đều nghiêng nghiêng cả. Tục ngữ ta có

chính thủ nghĩa ấy.

Người nước ta biết dùng lá tràm làm
thuốc đã lâu. Xem như các miền có tràm
mọc, thường khi cúm, cảm, chửa, đó,
dầu giáng hay đi hải là về hoặc sắc uống,
hoặc nấu xông.

Ngày nay khoa học mở mang, người
thái tây nghiệm biết trong lá tràm có
một chất dầu thơm rất quý, dùng để
ho mới nấu lá tràm lấy chất dầu ấy để
dùng chữa bệnh.

Dầu tràm có nhiều được tách đặc biệt
như tinh dầu tràm, tinh dầu tràm và
cũng được rất hiệu để phòng và trị nhiều
bệnh như nhức đầu, nhức mắt, chóng mặt,
cúm cảm, ho, đau lưng, một xương, sưng
phồng gừa, vôi, nước sôi, lên sởi, nơi
nuốm vẩy, chửa đẻ v.v. v.

Ở nước ta, tuy có tràm, mà người
nước ta chưa ai nấu lấy dầu tràm, thành
thử người ngoại quốc có dầu tràm của
họ vào bán ở xứ ta, dầu hiệu này, dầu
tên họ, pha cách này, chế cách kia, người
mình đến mua nhầm mà dùng cả.

Ở mấy mươi triệu dân nghèo bệnh
khó, trời ban cho thuốc, vệ sinh cũng rất
đủ cho ta dùng; theo cách mới, đặt
rừng xanh, đất mọc lên tràm, tài liệu cũng
sẵn sàng cho ta chế. Thế mà chúng ta chỉ
việc bỏ tay ngồi ngó, mua nhau hăm mộ
của người (chúng ta không một việc này mà
thối), tình lại bằng năm lợi bất hao nhiều
tỉa bạc, người có buồn không!!

Chúng tôi học cận tại bên liệt sức
gia tâm khảo cứu; theo cách mới, đặt
nồi máy, nấu dầu tràm. Dầu này gọi là
dầu Khuyển - Diệp (chữ tây là Melaleuca),
rất trong, rất thơm, nấu tại Phước
mỹ (Quảng bình), phát hành tại Hồng-hải.
Đầu ra nhiều hàng chợ, bán lẻ cũng
bán sỉ, giá rất hạ.

Vậy xin công bố cho bà con, anh em
chị em trong nước biết mà dùng, trước
đưa đầu từ giá rẻ, sau là khách trường
cho công nghệ nước nhà, lòng hầu được
ngày thêm phát đạt.

Chúng tôi phải công bố tới đám đông vào
địa vị tư bản, để chuyên mua về một lý
tải, mà chính thiệt là chúng tôi vào đường
năm trong cảnh ngộ sao công, mong thị
thế nhường đều thiệt họ. Chúng tôi hiện
còn tìm tới chế tạo thêm đôi thứ dầu
cùng với vật dụng dụng khác nữa, mong
nhờ tâm lòng khuyến khích nồng sốt của
bà con, anh em, chị em trong nước chiếu
cổ đến mà thưởng giám cho, rất cảm tạ.

Nay kính cáo

Đông-bộ, ngày 5 Mai 1929

Viên-Đệ

Distillateur Phước-Mỹ Đông-hải

ĐẠI QUANG DƯỢC PHÒNG

N° 46 Boulevard Tổng-Đốc-Phương, Téléphone 19 CHOLON. - Chi-Điểm Phố Hàng Đường 47 HANOI

Thượng-Hải huyết trung bửu hiệu con Bướm.

Thứ thuốc này đã có thấy thuốc thí-nghiệm rồi báo không có sự độc địa chỉ trong thuốc cả. Người ốm yếu da mặt như giấy thì biết cái phần huyết đã hư rồi
phải uống huyết trung bửu này nó bổ khí huyết và mạnh mẽ trong mình không biết bao nhiêu mà kể, vậy xin quý ông quý bà nên mua mà dùng, còn một chứng rất
hay như ham dâm-dục thái quá thì tạng thận đã kém suy thì phần ngưng lạnh uống thuốc huyết trung bửu chứng một tuần lễ thì biết công lực thuốc hay đường
nào. Còn những người vì sự không tốt uống thuốc này đôi ve sau sanh sửa nhiều lại mát. Thường khi con nít mất sữa tại khí huyết chưa đủ thành bệnh Cam-tích
thường cho nó uống càng tốt, những người đàn bà đường kinh không đúng hoặc trễ hoặc sớm uống thuốc có sức mạnh sau đường kinh đúng tháng, những người
học sanh phải bị lo lắng quá độ thì tâm huyết hóa kém sắc mặt như giấy, uống thuốc này sanh máu tươi tốt, những người già cả khí huyết suy kém tinh thần yếu
đau, hay dùng thuốc này thì tự nhiên tóc xanh và đen lại có sức mạnh.

CÁCH-ÚNG: Người lớn mỗi ngày uống 3 lần trước khi ăn cơm nửa giờ hoặc ăn rồi, mỗi lần một muỗng ăn súp, vậy khuấy nước ấm ấm mà uống.

Một ve lớn giá là 2300, một ve nhỏ 1320. - ĐẠI-LÝ: Bắc-kỳ, Trung-kỳ, Nam-kỳ đều có bán.

Là một thứ thuốc trị các chứng sốt rét rất thần hiệu
Hiện thuốc PHAM - DOAN - ĐIỀM ở TOURANE được độc quyền trữ và bán tại ĐÔNG - DƯƠNG

(Còn nữa)
Vệ-thạch biên dịch

<https://lieulun.hopto.org>